

60 let v KNTB: Prostě jsem šla pomáhat lidem

16.12.2024 - | Krajská nemocnice T. Bati

Libuše Sobieská pracuje jako zdravotní sestra v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně 60 let. Neuvěřitelné číslo je o to více matoucí, když ji vidíte. Velmi „šik“ žena nejenže nevypadá na svůj věk, ale naprosto perfektně zvládá i své pracovní povinnosti v metabolické ambulanci, byť už jen dvakrát týdně. „Teď před Vánoci půjdu do práce naposledy, rodina si mě žádá,“ říká se smíchem.

Libuše Sobieská pracuje jako zdravotní sestra v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně 60 let. Neuvěřitelné číslo je o to více matoucí, když ji vidíte. Velmi „šik“ žena nejenže nevypadá na svůj věk, ale naprosto perfektně zvládá i své pracovní povinnosti v metabolické ambulanci, byť už jen dvakrát týdně. „Teď před Vánoci půjdu do práce naposledy, rodina si mě žádá,“ říká se smíchem.

Odmaturovala na zdravotní škole v tehdejší Gottwaldově v roce 1964. A hned poté nastoupila do Baťovy nemocnice. „Začínala jsem na interním oddělení, po pár letech šla na úrazovku a pak na mateřskou dovolenou. Vrátila jsem se na onkologii, pak znovu mateřská a urologie. Tam jsem se po letech stala vrchní sestrou a zůstala jí až do roku 2003, kdy jsem šla do důchodu,“ popisuje Libuše Sobieská. Doma ale nezůstala, vypomáhala v nemocnici jako sestra, kde bylo zrovna potřeba. Nakonec „zakotvila“ v metabolické ambulanci pod oddělením klinické biochemie a farmakologie.

Na otázku srovnání těch mnoha let ve zdravotnictví říká, že sestřičky to měly v době jejího mládí složitější. „Neměly jsme žádné sanitářky, sanitáře, ošetřovatele. Ráno jsem pacienta musela umýt, nakrmit, dát léky, injekce, po vizitě uklidit a umýt noční stolky, prostě se vším všudy. Postele neměly kolečka, musely se tahat v ruce, anebo se použily zvedáky. Někdy jsem v noci byla sama na oddělení se třiceti pacienty,“ konstatuje Libuše Sobieská a dodává: „Nikdy jsem ale nelitovala, že jsem si vybrala zrovna tento obor. Kdysi byly ve Zlíně hlavně technické školy, což nebylo nic pro mě, a tak jsem si vybrala zdravotku. Prostě jsem šla pomáhat lidem. Moji sourozenci chtěli, abych šla studovat medicínu do Prahy, z rodinných důvodů to ale nebylo možné.“

A jací jsou pacienti v průběhu těch 60 let? Podle Libuše Sobieské jsou pacienti vlastně stejní jako před desítkami let. Jen jsou víc netrpěliví, chtěli by všechno hned a teď, což dřív nebyvalo tak očividné. A samozřejmě je obrovský posun v nových přístrojích, metodách, technologiích. „Za těch 60 let mě nikdy nenapadlo, že bych měla změnit obor nebo jít do jiné nemocnice. Baťovka je srdcovka, nejbližší lidé kolem mě už dávno nejsou jen kolegyně, jsou to kamarádky. Ale teď chci být víc doma, věnovat se rodině, máme s manželem dva syny, čtyři vnučky, čtyři pravnoučata, ráda s nimi trávím čas, jsou pro mě všichni velmi důležití.“

A co by rekordmanka z Baťovky nemocnici přála do budoucna? „To je jednoduché, nijak se to v čase nemění a není to fráze. Aby byli pacienti i zdravotníci zdraví a spokojení.“

<https://www.kntb.cz/60-let-v-kntb-proste-jsem-sla-pomahat-lidem>